

hed og i uvished om, hvordan man bliver kompenseret, således at man heller ikke kan vide, hvor man kan flytte hen, fordi éns økonomiske udgangspunkt jo bliver bestemt af den erstatning, man får. Så det skal selvfølgelig afgøres så hurtigt som overhovedet muligt, og det vil sige hurtigere end i dag.

Vi kan fra konservativ side støtte alle forbedringerne uden undtagelse, fordi vi opfatter dem som et kæmpe fremskridt. Der er altså ikke nogen grund til at forlænge utryghedsfølelsen hos ejerne, og sådan en følelse får man jo, når man skal sige farvel til hus og hjem og venner og det hele, når man skal flytte fra en bolig.

Sluttelig kommer forslaget ind på en højere grad af klarhed i denne kompetencestruktur mellem landinspektørerne, kommissionen og Trafikministeriet. Forslagsstillerne lægger op til en diskussion i udvalget, og den glæder vi os fra konservativ side meget til at tage. Det må være i alles interesse, at borgerne får en så uvildig og retfærdig behandling som overhovedet muligt.

Det er afgørende for retssamfundet, at når borgeren står over for staten, giver man borgeren de største og bedste muligheder for at få et ordentligt forsvar. Det vil sige, at man tilbyder borgeren hjælp, og at man som udgangspunkt siger, at borgeren har ret.

Det må være hele udgangspunktet, når man diskuterer disse ekspropriationssager.

Tommy Dinesen (SF):

Når man i Folketinget vedtager større projekter, tror jeg, det er godt, at man gør, som det daværende trafikudvalg gjorde nogle gange, nemlig tager ud for at kigge på projekterne. F.eks. gik Trafikudvalget hele Øresundsforbindelsen igennem på en dag eller to, og det samme har Trafikudvalget gjort i Sønderjylland, hvor der skulle elektrificeres, hvor farten skulle sættes op med dobbeltspor osv., således at vi så, hvilke byer der blev berørte, for nogle steder var der en afvisende holdning, hvis man havde lavet et eller andet projekt til måske en tunnel, som skulle være så og så høj, eller hvad ved jeg. Derfor synes jeg, det har været godt, når udvalget har været ude, for vi er ligesom blevet klogere, og det er ikke bar papir, vi har siddet og studeret.

Anlægsprojekter, som bliver vedtaget på Christiansborg og også andre steder, er jo normalt så store, at de vil give gener for nogle borgere. Og det er jo samfundet, der er skyld i generne, og derfor er det selvfølgelig også sam-

fundet, der skal betale de erstatninger, der bliver bestemt.

En anden ting, som jeg tror er vigtig, når man bl.a. tager Øresundsforbindelsen, er den tidsmæssige faktor. Når de mennesker, der bliver berørt af et anlægsprojekt, bliver vidende om, at der skal være en motorvej eller noget andet dér, hvor de bor, er det vigtigt, at de så hurtigt som muligt får at vide, hvornår det skal ske, og får klaret erstatningsproblemerne, for der er ikke meget ved at bo et sted, som man ved bliver revet ned om et halvt, et helt eller måske halvandet år. Derfor er det vigtigt for de pågældende, at de, efter at ekspropriationen har fundet sted, får at vide, hvor meget de kan få i erstatning, således at de kan begynde at se sig om efter noget andet.

I de to forslag, som SF er positiv over for, er der beskrevet nogle ting, som jeg nok troede var sådan almindelig kutyme, når der blev eksproprieret, for jeg har selv været med adskillige gange i Vestsjællands Amtsråd, da jeg sad dér, og vi fik nogle gode samtaler med de folk, det gik ud over, og jeg mener ikke, der var ret store problemer, når vi var færdige med sådan en ekspropriation; men selvfølgelig var der det for nogles vedkommende.

Derfor ser vi også med tilfredshed, at ministeren nu har nedsat et udvalg til at se på det her, og jeg vil da godt spørge ministeren, om ministeren vil være positivt indstillet over for at sparke de pågældende bagi – var jeg lige ved at sige – således at man måske kunne blive færdig til efteråret, så disse ting blev rimeligt afklaret.

Ulla Solvang (RV):

Det Radikale Venstres trafikpolitiske ordfører, fru Vibeke Peschardt, kan ikke være til stede, så jeg skal fremføre følgende om de to forslag:

Både V, K og Fremskridtspartiet er bekymrede for, om borgernes retsstilling er sikret godt nok i ekspropriationssager.

Grundlovens § 73 er jo ganske klar. Den taler om, at der, hvis der er hjemmel til det i loven, kan gøres indgreb i ejendomsretten, når almenvellet kræver det. Det har betydet, at man i en række lovgivninger, ekspropriationslovgivning, vejlovgivning, stærkstrømsloven osv., har hjemmel til at gribe ind i den private ejendomsret.

Men lige så længe vi kan huske, har der været utilfredshed hos de borgere, der bliver ramt af ekspropriationsindgreb, og der er ført masser af retssager om emnet, men de er i de fleste tilfælde endt med, at domstolene har fastslået, at ekspropriationserstatningen har været i orden.